

имъ, и събрали ся въ Иерусалимъ. Захванали да градятъ храма; найнапрѣдъ поставили жертвенникъ и принесли жертвъ Богу. Жрецы-тѣ свирили съ трѣбы и восклицали: „хвалите Господа! Той е благу и Негова-та милость е вѣчна!“ Всичкій народъ восклицалъ също-то; радости выкове и въздыханія умили-телны ся сливали въ единъ шумъ говоръ.

Жители-тѣ отъ Самарѣж и отъ сосѣдственны-тѣ градове, народы язычески, които ся были заселили въ жилища-та на изгонены-тѣ Израилтяны и които имали нѣкакво неясно понятие за истинный Богъ, като чули, че ся возобновлява храма-тъ Иерусалимскій, дошли до начальницы-тѣ Израилскы и говорили: „ный желаемъ да ви помогнемъ да созидате храма, зачото и ный почитаме Бога вашего и приносимъ му жертвы“. Но ти имъ отговорили: „намъ не е прилично да допускаме иноплеменицы да ся мѣсятъ въ съзиданіе-то на храма; ный сами ще въздвигнемъ домъ Господень“. Самаряне-тѣ, раздражены отъ едно таково отказване, всякакъ ся стараяли да мѣшають на Іудей-тѣ въ граденіе-то на храма, но ничто не могли да сторятъ: храма-тъ ся соградилъ. Испослъ Самаряне-тѣ съградили за себе си храмъ на горѣ Гаризинъ, близу Сихема; но Іудей-тѣ имъ го развалили. Отъ това произдѣла всекогашна вражда между два-та народа.

ГЛАВА CIV.

Возобновленіе-то на Иерусалима.

И подиръ созиданіе-то на храма, градъ Иерусалимъ все още прѣдставлявалъ еднѣ грамадж отъ камане. Стѣны-тѣ му были развалены, градскы-тѣ врата изгорены. Іудей-тѣ (ими, което станжло общо на всички-тѣ колѣна Израйлевы) живѣяли въ сиромашіѣ и были въ прѣзрѣніе у всички-тѣ сосѣдственны народы.

Въ тыя времена, въ градъ Сузъ, при двора на Персидскыя царь Артаксерксъ Лонгыманъ, ся намиралъ единъ добродѣ-